



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

5. Cur Deus quibusdam frænum laxet in Religiosos, itemq[ue] cur per simplices sæpe plus efficiat, quàm per mundi sapientes?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45653**

commotus, præstolari tantisper eum iussit, donec rem ad vxorem referret; sine cuius utique nutu ac tribunali nihil audebat facere. Vxori igitur, recensitâ senis responsione, dixit: Tantæ virum innocentia ac simplicitatis repulsam pati, indignum est, & periculosum. Quippe præsentem Dei vindictam metuo, si hunc offendo. Idem censuit & vxor, viro, admiserandum, procliuior. Ergo ad senem reuersus hac oratione vsus est. Venerande senex, optime Dei serue, vicisti, non Tullium eloquentem, sed Paulum simplicem imitatus. Si vi egisses, si disertis verbis, si compositis ad persuadendum figuris, si tropis me aggressus esses, lapis fuisset. Vtus obedientia, vsus sinceritate me totum emollijisti. Vidi enim te hominem esse misericordia dignum. Itaque Monasterio tuo & abacta pecora, quæ supersunt, restituam, & quidquid vquam damni intuli, quâ licuerit, in integrum sarciam; neq; posthac quidquam turbæ in vos mouebo. Ex eâ igitur horâ, non solum bona sua, sed etiam constantem cœnobia pacem ac quietem habuere.

Duo mihi hinc sumo documenta. Primum, sicut paterfamilias eadem clauis aperit clausa, & aperta claudit, ita eodem opere laxare aliquando Deum secularibus frænum, in Religiosorum prouentus aliâque bona grassantibus; ut, dum inuasores rapiendo currunt in Infernum, Religiosi tolerando cœlum promereantur, & in Domino ponere spem suam assuescant, solenturque se illo cantu: *Quoniam non in finem obliuio erit pauperis; patientia pauperum non peribit in finem.* Succurrit tandem cœlestis Pater, per illos ipsos etiam, qui presserunt, dummodo non Megarensium, sed veris lachrymis calamitas ploretur, nec pro Parni scaphula, quod dicitur, bellum instituatur. Alterum documentum est, magnam esse cœli potentiam, quæ per simplices æquè nouit iuuare, ac per prudentes. Allegoria vetus est, *Ne puero gladium commiseris*, quo docetur, imperitis ac fatuis non mandandam esse rerum magnarum potestatem. Hæc proba est monitio, si viribus humanis negotium geratur. Deo autem perinde est, etiam *ex ore infantium & lactentium potest perficere laudem.* Et sæpe per hos facit, quod non facit per disertos. Per paruos, cum magna gerit, tantò plus illi tribuendum est, quantò minùs illis, per quos gerit. Sic testatur Marcellinus Comes, & per adolescentem, cui Rex Hunericus iusserat linguam excindi, fidem Christi

V.

psal. 9. 19.

psal. 8. 3.

Vide Baro-  
nium. to. 6.  
Anno 484.

**1. Cor. 1. 26.** clariùs prædicatam. Itaq; videte vocationem vestram, fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles: sed quæ stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, ut confundat sapientes: & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia: & ignobilia mundi, & contemtilia elegit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret: ut non gloriaretur omnis caro, in conspectu eius. Non gloriatur in stemmate suo sanguis regius; non in eloquentia sua Demosthenes; non in gladio suo Alexander: Deus per simplices & piscatores Apostolos totum mundum subiugavit: hodièque non infrequenter.

**1. Reg. 2. 8.** de stercore eleuat pauperem, ut solum gloria teneat, de quo potentes deponit. Inter Angelos ea est subordinatio, ut superior illuminet inferiorem, non autem inferior superiorem. Quia ubi iam nullum est superbiæ periculum, neq; debet esse causa humiliationis. Inter homines autem facilè doctior est inflator; & pronissimum est, ut superior despiciat inferiorem. Quamobrem diuina sapientia constituit, ut sæpe simplicior erudire debeat, prudentiorem; & vel eruditissimus discat ab omnium scientiarum imperito. Sunt enim eruditi, tegulæ domus in alto positæ, simplices, terræ subiacenti similes. Super tegulas pluuiæ de cælo cadunt, sed citò delabuntur in terram, quam faciunt virere. Itacõtingit in alta cathedrâ constitutis, cœlestis doctrina, instar pluuiæ, per mentem eorum transit, non imbuit voluntatem. At simplices, minùs quidem intelligunt, plus tamen volunt. Possunt igitur docere affectu, à quibus intellectu superantur.

## VI.

Sur. in vita  
S. Ægidij 23.  
April. 16. 7.

Venit aliquando ad Ægidium D. Francisci simplicissimum discipulum, quidam ordinis Prædicatorij valde eruditus Sacre Theologie, qui multis annis mirè vexatus fuit hesitatione quadam de perpetua Matris DEI virginitate. Videbatur enim ei fieri non posse, ut simul Mater esset & Virgo. At tamen dolebat ei plurimum, utpote viro bene Catholico, isthac hesitatio, cupiebátq; ab homine diuinitus illustrato de hac questione doceri. Audierat vero, fratrem Ægidium egregiè illuminatum, & sæpius rari in DEVM, itaq; statuit ire ad eum, confidens, eius sermombus hac ambiguitate liberatum iri. Cum autem iam esset in viâ, Ægidius spiritu cognouit & tentationem & aduentum eius, procedensq; ei obuiam, priusquam quicquam diceret, baculo terram percussit & ait: Frater prædicator: S. MARIA virgo est ante partum, móxq; illic ortum est elegans lilium. Iterum humum cadens, Frater Prædi.